

Translation©Theatre Bulandra

COLONELUL PASARE

Hristo Boytchev
www.hristoboytchev.com

PERSONAGII

DOCTORUL
FETISOV
HACEO
PEPA
MATEI
DAVUD
KIRIL
PETKO
ILIA

PROLOG

DOCTORUL Se spune că în psihiatrie nu există doctori sănătoși la cap. Poate din cauza asta după ce am terminat facultatea m-am interesat de specialitatea asta-adeșori și eu sufăr de lungi depresii în fața întrebărilor absurde ale vieții, întrebări pe care filosofia le numește "existențiale". Da, n-am fost niciodată limpede la minte sau foarte sigur de părerile mele. Întotdeauna am crezut că în orice conflict există mai multe adevăruri, dar n-am știut niciodată de partea căruia să fiu. În psihiatrie asta se numește "complexul lui Hamlet". La centrul psihiatric regional, unde domnea mizeria și înghesuiala obișnuită, mi s-a spus că ar fi mare nevoie de un specialist tânăr și dinamic, ca mine. Numai că nu chiar la centru, ci la anexa lui, la "40 de Sfinți", o fostă mănăstire din munți, unde erau internați o duzină de cazuri de psihoză, inofensive și foarte interesante. Nu e nici un risc medical, mi-a spus medicul șef, de altfel nici doctor nu mai e acolo... Era la numai 43 de km. de centru. Am mers pe un drum de munte plin de pietre o grămadă de vreme. Muntele devenea din ce în ce mai sălbatec și mai minunat, în timp ce drumul era din ce în ce mai strâmt și mai desfundat. Tot drumul n-am văzut pe nimeni și nimic altceva decât o pădure întunecată. Pe urmă, în sfârșit, la capătul unui defileu înspăimântător, între două țancuri enorme de piatră, au apărut ruinele mănăstirii. Atunci am simțit că ajunseseam în creierii munților Balcani.

ACTUL I

SCENA 1

Seară. Zgomot de mașină și lumini de faruri.

ȘOFERUL Aici e mănăstirea. Eu plec imediat înapoi. Se lasă deja ceața și pe-aici e plin de lupi.
DOCTORUL Lupi?! Ce fel de lupi?
ȘOFERUL Lupi, lupi! Se ascund pe-aici așteptând să cadă zăpada.
DOCTORUL Și când cade zăpada?
ȘOFERUL Se-adună și mai mulți.
DOCTORUL Și mâncarea, cum se aduce până aici?
ȘOFERUL Nu se-aduce.
DOCTORUL Nu înțeleg!
ȘOFERUL O să înțelegeți!
DOCTORUL Dar mai trăiește cineva aici înafară de bolnavi?
ȘOFERUL V-am spus, lupii!
DOCTORUL Da' oameni?
ȘOFERUL Sunt câteva case în împrejurimi, dar nu știu cine stă în ele.
DOCTORUL Așa deci!
ȘOFERUL Asta e. Hai, mergeți...

SCENA 2

Cameră de spital: paturi scaune, un televizor vechi. Haceo citește ceva cu spatele la ușă. Pe un pat, aproape de fereastră, stă Rusul. Are o clăie de păr uriașă, o barbă lungă și se uită pe fereastră cu o privire fixă. Sunt acoperiți cu păături grosolane. Intră doctorul.

DOCTORUL Bună seara. (Nimeni nu se întoarce. Mai tare.) Bună seara! (Nici o reacție. Strigând.) Bună seara! (Același rezultat. Urlând.) Iertați-mă, sunteți surzi? E a treia oară când spun "bună seara"! (Pepe apare pe ușa cealaltă. Se uită la doctor cu un aer serios și concentrat)
PEPA Noi nu ne-am mai văzut undeva, din întâmplare? Pe pod, la Dunăre, la frontieră?
HACEO (Văzându-l în sfârșit pe doctor.) Pepe te rog lasă-l în pace. A venit la televizor. (Doctorului) Ați adus lemne?
DOCTORUL Eu sunt noul doctor.
HACEO Încântat! Eu mă numesc Haceo, zis "Televizor".

DOCTORUL Am spus 'bună seara' mai înainte...

HACEO Vă rog să mă scuzați, nu v-am văzut!

DOCTORUL Păi, am urlat...

HACEO Eu sunt complet surd, d-le doctor.O explozie la cazarmă...când făceam armata.

PEPA Minte, eu mi-aduc foarte bine aminte de el! Să nu aveți niciodată încredere în omul surd și impotent.

DOCTORUL **(Arată spre Rusul care nu s-a mișcat deloc)**Și el e surd?

HACEO Nu știu, d-le doctor. Nu l-am văzut vorbind niciodată. Știu numai că i se spune Rusul.

DOCTORUL Unde este infirmiera?

HACEO A fugit.

DOCTORUL Cu ce vă încălziți aici?

HACEO Cu lemne. Da' n-avem. Or să aducă deseară.

DOCTORUL Și celelalte camere?

HACEO Stăm toți aici, tocmai ca să ne încălzim.

DOCTORUL Și cu mâncarea, cum faceți?

HACEO Ne aduc din sat. Vin seara să se uite la televizor și aduc de mâncare...

DOCTORUL Deci ești surd?

HACEO Surd complet,da!

DOCTORUL Și acum, auzi?

HACEO Nu aud. Citesc pe buze. Cât e ceasul?

DOCTORUL Șapte și jumătate.

HACEO Peste o jumătate de oră începe jurnalul. Încep să vină oamenii.

DOCTORUL Care oameni?

HACEO Toți. Bolnavii și civilii.

DOCTORUL Care civili?

HACEO Din sat, acolo n-au televizor...Uite, unul a și venit...

(În timpul acestui dialog Pepa calculează ceva pe niște foi de hârtie ,murmurând cifre. Când termină de calculat cade în genunchi în fața unui calendar bisericesc vechi, agățat pe perete).

PEPA 195.351 ! Iartă-mă,Doamne!**(Continuă să șoptească o rugăciune).**

MATEI **(Strigând de afară)**Atențiune,intru!

HACEO Intră,intră!

MATEI **(Deschide ușa cu teamă și se strecoară înăuntru cu spatele lipit de zid)**Intru!

HACEO Da!Bine!Intră!

MATEI Să nu miște nimeni!

HACEO Bine,bine!

MATEI Bine ,bine, da' miști!

HACEO Uite că m-am oprit!**(Matei se îndreaptă pe lângă zid, încet și cu frică, spre patul lui, pândind mișcările lui Haceo și ale doctorului. Doctorul face, fără să vrea, un pas, Matei încremenește.Ingrozit,aprinde o lanternă pe care o îndreaptă spre fața doctorului).**

MATEI Să nu cumva să miști, că nu e bine! Un pas greșit și te paște pușcăria pe viață!

HACEO E noul doctor.

MATEI Mi se rupe că e doctor. În fața legii toată lumea e egală!**(Aleargă spre patul cel mai îndepărtat și se bagă sub el).**Acum puteți să vă mișcați! Dar să nu se-azeze nimeni deasupra mea!

DOCTORUL Asta ce vrea să-nsemne?

HACEO Are o manie-crede că e prea mic și îi e frică să nu calce cineva pe el, să-l strivească.

MATEI Numai seara, ziua sunt normal. Cum începe soarele să apună, mă micșorez. Mă fac mic,mic,din ce în ce mai mic și până seara sunt minuscul...Am tot timpul lanterna cu mine, așa că dacă mă calcă cineva,putrzește în pușcărie!

PEPA **(Ridică ochii din calendar)**380.740!Iartă-mă,Doamne!Nu știam ce fac!
(Intră Davud,ținându-se de burtă).

DAVUD Bună seara!

MATEI Ține dreapta!**(Face semne cu lanterna)**Ține dreapta și vezi pe unde calci!

DAVUD Avem un nebun nou?

HACEO E doctorul cel nou.

DAVUD Doctor?

DOCTORUL Da, eu sunt doctor.

DAVUD **(Se apucă cu mâinile de boașe)**D-le doctor, nu mi-e bine deloc,deloc!

DOCTORUL Te doare ceva?

DAVUD Mai rău, mai rău!

HACEO Lasă că o să te văicărești după jurnal.
(Se aud bătăi puternice în ușă)
(de afară)Deschideți!

ILIA Au venit lemnele!**(se repede să deschidă ușa. Intră Ilia și Petko,sătenii.Aduc lemne de foc. Amândoi poartă ochelari cu lentile groase prin care abia văd).**

MATEI Țineți dreapta!

PETKO Faceți focul că s-a lăsat un frig afară!

ILIA Am omorât un lup! I-am tras una drept între ochi!

DAVUD Și unde-i?

ILIA A scăpat...Dar sigur e mort pe undeva. Eu tăiam lemne și el ,din întuneric se uita la mine cu ochii ca para. Arunc un lemn înspre el, se ferește și iar se uită la mine. Și deodată mi-aduc aminte că azi am luat pensia și mi se face o frică! Iau o ditamai bucata de lemn, îl ochesc și-pac!-drept între ochi! Am luat-o după el cu toporul, da' a scăpat.Iaca,am găsit numai asta!**(arată un pantof).**

PETKO **(examinând pantoful)**Mare lupu'!Mare!

ILIA De unde știi?

PETKO Uită-te la pantof.45....**(aruncă pantoful într-un colț)**

MATEI **(urlând de sub pat)**Nu mai arunca,o să mă omori!

(Ușa se deschide cu un scârțâit lung. Intră Kiril, îmbrăcat în halat de spital. Are un pansament și un plasture plin de sânge între sprâncene și un singur pantof. Rămâne în ușă, nehotărât. Matei urlă) Închide ușa! Să nu intre pisica!

ILIA Kiril, unde e lupul?
KIRIL Care lup?
ILIA Așa pe care l-am omorât.
KIRIL Habar n-am, n-am văzut nici un lup!
ILIA Ia uite, avea pantofi ca ai tăi, ticălosul!
KIRIL Da, bine...sunt de la magazin...serie mare...**(Își pune celălalt pantof care l se potrivește și se așează lângă ceilalți. Toată lumea se îndepărtează de el. Se duce și se așează lângă Ilia.)**
HACEO Nu te așeza lângă Ilia! A luat azi pensia!**(Kiril se apropie de Petko)**
PETKO **(se mută)** Și eu am luat azi pensia.
(Kiril se îndreaptă spre patul din spate)
MATEI **(urlând de sub pat)** Hei, hei! Nu pe mine!
(Kiril rămâne până la urmă în picioare)
DOCTORUL **(lui Kiril)** Eu sunt doctorul cel nou. Ce problemă aveți?
MATEI Nu are nici o problemă! Asta-I problema!
HACEO E cleptoman și alcoolic. Fură și bea tot.
KIRIL Nu-I adevărat, nu beau tot!
DAVUD Nu-I adevărat? Atunci, unde-I vinul mănăstirii?
KIRIL Nu știu.
MATEI Nu știe! Și benzina de la mașină?(camion)
DAVUD Surplus! De la armată! De la cazarmă! Și o juma' de tonă de benzină, cadou de la militari! Și el, a băut-o!
HACEO Ssst! Liniște! Jurnalul!
(Haceo deschide televizorul. Se vede genericul de jurnal, alb-negru, fără sunet. Toată lumea e cu ochii pe ecran, în afară de Rus care nu a mișcat de la început, cu ochii pe fereastră.)
DOCTORUL **(privind uimit)** Nu are sonor?
TOȚI Sssst!
DOCTORUL **(încet)** De ce nu are sunet?
DAVUD Nu merge sonorul!**(E stricat sonorul)**
(O crainică apare pe ecran. l se văd buze mișcând. Haceo, cu ochii la buze, începe să sonorizeze).
HACEO Doamnelor și d-lor, bună seara. astăzi lupte violente au izbucnit lângă Sarajevo. Forțele ONU au încercat să pătrundă în oraș, cu ajutoare umanitare, dar convoiul a fost interceptat de către sârbii bosniaci. Purtătorul de cuvânt al ONU a declarat în această după-amiază că, începând de astăzi, trimiterea de ajutoare se va face pe calea aerului....**(Întuneric).**

SCENA 3

Cabinetul doctorului.

DOCTORUL **(la telefon)** Alo! Alo! Centrul psihiatric regional? Aș dori cu medicul șef. Alo! Alo! Medicul șef? Bună ziua! Sun de la 40 de Sfinți. Nu ,tocmai asta e, că nu merge! Nu avem nici medicamente, nici lenjerie, nici haine de iarnă, nici mâncare... Poftim? Donații de la unitatea militară? Da, da, avem conserve de roșii, da, cojite, dar sunt expirate de mult. Cum?! Aha! Să le mâncăm mai repede, înainte să se-mpută? Bine, bine... Și când se termină? Să cer de la militari... Nu, nu, nu am medicamente, deloc... Nici haine groase... Să cer cărbuni de la cazarmă... Da, da, l-am sunat dar acum au manevre. Și oricum nu au medicamentele care-mi trebuiesc mie... Deci nu puteți să ne ajutați... pentru moment... Alo! Alo! Alo!**(Pune telefonul în furcă nervos. Intră Davud ,ținându-se de boașe).**
DAVUD Se poate, d-le doctor?
DOCTORUL Bineînțeles, ia loc.
DAVUD **(suspînă)** Au, au! E rău, d-le doctor!
DOCTORUL Ce ai?
DAVUD Impotență totală!
DOCTORUL De când ești aici?
DAVUD De șase luni.
DOCTORUL Și cine te-a tratat până acum?
DAVUD Ilia.
DOCTORUL Cine e Ilia?
DAVUD Ilia, din sat. Îmi face ceaiuri...
DOCTORUL Ești însurat?
DAVUD Nu mai știu... Dacă n-a plecat nevastă-mea... V-am spus, sunt aici de șase luni, d-le doctor.
DOCTORUL Copii ai?
DAVUD Șase. Și cred că n-o să pot să mai fac alții.
DOCTORUL Nu-ți ajung ăștia șase?
DAVUD Păi... dacă nu mai pot... **(începe să plângă)** Mi-e rușine, d-le doctor! Am ajuns de râsul mahalalei! Un țigan, dacă nu-I mai merge asta, nu-I mai rămâne nimic...
DOCTORUL Fii liniștit, se rezolvă.
DAVUD **(suspînă)** Ei, știu eu cine mă poate rezolva, dar nu vrea, nenorocita!
DOCTORUL Cine?
DAVUD Pepa. E singura care mă poate rezolva.
DOCTORUL De ce, ce poate ea să-ți facă?
DAVUD Astea știu... știu să facă...
DOCTORUL Care 'astea'?
DAVUD Curvele... Pot s-o chem?
DOCTORUL Unde e?
DAVUD Așteaptă pe culoar. Îi spuneti d-stră să se ocupe de mine, nu, d-le doctor?
DOCTORUL Zi-i să intre.
DAVUD **(deschide ușa)** Hai, intră!
(Intră Pepa îmbrăcată în odăjdii făcute din cearceafuri albe și cu o eșarfă enormă din aceeași pânză)

PEPA Vă amintiți de mine, d-le doctor?
DOCTORUL Ar trebui?...De unde?
PEPA De la pod, la Dunăre, la graniță.
DOCTORUL N-am mai fost pe acolo de cel puțin zece ani.
PEPA Eu îmi amintesc foarte bine de d-stră.Șofer pe 38 de tone, număr de Sofia,29-86 A. Eu țin minte pe toată lumea. Pe vremea aia făceam cînșpe camioane pe zi...cinci ani.
DOCTORUL Lucrați la vamă?
PEPA Se poate spune și așa.O vameșă singuratecă la vama amorului. Cunosoc toți bărbații!
DOCTORUL Toți?
PEPA Păi,logice!Cinci ani a 365 de zile, face 1825.Înmulțit cu 15 persoane pe zi,media,face exact 28375 de bărbați. Am totul scris, negru pe alb!**(agită un dosar plin cu foi)**''Pepa, vameșă'',toți bărbații mă cunoșteau.
DOCTORUL 28 375 nu sunt totuși toți bărbații!
PEPA Da, dar când fiecare dintre ei se laudă la doi prieteni asta fa ce dintr-un foc 65 125...și când ăștia doi spun la alți doi ajungem la 195.375...Și dacă și ăștia...
DAVUD 195.375!atâta lume poate și eu nu!
PEPA Sunt o păcătoasă...până în fundul sufletului, d-le doctor...
DOCTORUL Luați vreun medicament?
PEPA Ce medicament?Ce,sunt la spital?
DOCTORUL Dar unde sunteți, aici?
PEPA La mănăstire! Asta I-am și spus medicului-șef, vreau să mă duc la mănăstire, vreau să devin Maica Tereza,și el m-a trimis aici. Acum îmi ispășesc păcatele.
DOCTORUL La mănăstire?
PEPA Adică, ziceți că asta nu e mănăstire?
DOCTORUL Ba da, ba da,e o mănăstire!
PEPA Doctorul de dinainte o ținea una și bună că e spital...a bătut câmpii așa ,o vreme, pe urmă l-au trimis la un azil de nebuni la Byala.
DOCTORUL Aha!
PEPA Spun asta pentru binele d-stră.Să vă previn!spital!...Dacă aici e spital, atunci eu sunt nebună!...
DOCTORUL Sau eu, poate...
PEPA Să știi că am dreptate!
DOCTORUL Din nenorocire...
PEPA Asta e!**(își pune cearceaful pe cap ca o călugăriță și iese)**
DAVUD Stai puțin! Vîno înapoi, d-l doctor vrea să-ți spună ceva!
DOCTORUL Nu, nu astăzi. Următorul.
(Davud iese din cabinet, îl auzim strigând)
DAVUD Următorul!
(În ușă apare Kiril,cu ochii în pămînt).
DOCTORUL Intră și așează-te.
(Kiril se așează și trage cu coada ochiului la etajerele goale).
Cam goale, nu?
KIRIL Da, dar nu o fac intenționat.
DOCTORUL Cu vinul mănăstirii,asa e?
KIRIL L-am găsît în pivniță.
DOCTORUL Și ce-ai făcut cu el?
KIRIL L-am băut.
DOCTORUL Și benzina?
KIRIL Am băut-o.
DOCTORUL Ai băut benzină?
KIRIL N-am băut-o toată.O parte am vîndut-o.
DOCTORUL Unde ai vîndut-o?
KIRIL În Serbia.
DOCTORUL Ai trecut frontiera în pijama?
KIRIL Am mers cu vagonul de dormit...da' eu nu fur intenționat. Cică m-au adus aici să mă vindec, dar de cînd am venit fur de trei ori mai mult! Și azi...ia, uite..**(scoate un teanc de bani și-l aruncă pe biroul doctorului).**
DOCTORUL Ce-i cu banii ăștia?
KIRIL Pensia lui Iliia.Doarme dimineața până târziu și-atunci...Petko,doarme după-amiaza...Bineînțeles, nu o fac expres!
DOCTORUL Înapoiază-i imediat!
KIRIL Nu se merită, îi fur din nou!
DOCTORUL Atunci,ține-I la tine și dă-le câte puțin, cînd au nevoie.
KIRIL Asta și fac, d-le doctor. Uitați!**(scoate o listă și citește).**Luați de la Haceo 700,dați înapoi 580;luați de la Matei 1500,dați înapoi 900;Eu nu înșel pe nimeni. Lui Pepa chiar I-am dat mai mult decît i-am luat.
DOCTORUL Atunci ar trebui să-ți dau și banii mei.**(se caută de bani în buzunar).**
KIRIL Nu vă mai osteniți, d-le doctor, I-am luat deja.
DOCTORUL **(uluit)**Cum ai făcut?
KIRIL Nu știu. Fenomen medical.E grav,nu,d-le doctor?Am nevoie de niște doctorii tari.
DOCTORUL Ce fel de doctorii?
KIRIL Contra furatului.
DOCTORUL Contra furatului nu am, dar contra alcoolismului, să văd...
KIRIL Dar pe mine nu alcoolul mă încurcă. Eu de furat sufăr! Și dacă ați ști cît m-au bătut cînd eram mic..**(se ridică și se îndreaptă spre ușă)**să chem pe următorul?
DOCTORUL Nu, ajunge pentru astăzi.
(Kiril iese și doctorul rămîne singur. De afară se aude glasul lui Haceo).
HACEO **(de afară)**Începe jurnalul! Doamnelor și d-lor, bună seara. Astăzi au continuat luptele înverșunate în împrejurimile orașului Sarajevo.Un nou convoi cu alimente a fost interceptat de către grupările sârbe bosniace. Purtătorul de cuvînt al ONU a declarat că de acum înainte ajutoarele vor fi trimise pe calea aerului....

(Întuneric).

DOCTORUL Aveam impresia că centrul psihiatric ne-a abandonat complet și definitiv. Nu ne trimeteau nici medicamente, nici hrană, nici măcar îmbrăcăminte călduroasă, când iarna bătea la ușă. Dimineața muntele se vedea acoperit de chiciură sau înecat într-o ceață groasă care nu se risipea cu săptămânile. Convorbirile telefonice cu centrul psihiatric erau aceleași de fiecare dată.**(ridică telefonul)**Alo!Alo!Centrul regional...Cu medicul șef, vă rog!Mulțumesc!Alo!Bună ziua, sun de la '40 de sfinți'.Tot n-am primit medicamente, nici lenjerie, nici haine de iarnă...de mâncare ce să mai vorbim...Vă rog?De la militari?Da,da,roșii...conserve de roșii, avem dar expirate...Cum?A,da,să le mâncăm mai repede, da...Și când se termină?Să cer tot de la militari, asta-i...Nu,nu,nu avem medicamente de loc...nici haine de iarnă...Da, am vorbit cu ei dar erau la manevre. Și oricum nu au medicamente!Cum?Nu puteți să ne ajutați acum?Alo!Alo!

SCENA 4

Camera bolnavilor. Rusul n-a mișcat nici un milimetru, privește pe fereastră cu aceeași expresie. Așezat în fața lui, doctorul citește dosarul de boală cu voce tare.

DOCTORUL 'Dimitri Minskin Fetisov,49 de ani. După adulterul comis de soția lui cu un sergent cade într-o hiperdepresie schizofrenică agravată în urma căreia refuză să mai comunice cu lumea exterioară-nu a mai vorbit de trei ani. Tată de naționalitate rusă, mamă de naționalitate bulgară. Studii superioare în Bulgaria, pe urmă Academia Militară în Uniunea sovietică. Nu are nici o rudă în viață în Bulgaria...''**(ridică ochii spre Fetisov)**Ce zici, stăm de vorbă?**(Fetisov nu cînteste)**În ce zi suntem astăzi?**(Aceeși reacție)**Da, știu cum e...Și eu am probleme cu memorizarea datelor. Cu ce te ocupi, așa...în viață?

PEPA Șofer pe tonaj greu. Îl cunosc și pe asta...Camion roșu, înmatriculat la Moscova. Acum se face că nu poate vorbi!

HACEO După explozia de la cazarmă nici eu n-am mai putut vorbi. Am vorbit iarăși după două săptămâni. Dar nu mai auzeam. Am învățat să aud iară la instrucție.

DAVUD Cum la instrucție?

HACEO Foarte simplu! Mă uitam la gura locotenentului și făceam ce făceau ceilalți. Mai întâi am învățat să aud 'la stânga' și 'la dreapta'.După aia 'înainte marș',pe urmă,încet,încet am ajuns la Conservatorul de artă dramatică.

DOCTORUL Poftim?!

HACEO Era visul meu din copilărie. Să mă fac actor. Și m-am hotărât să-mi încerc norocul.

DOCTORUL După explozie?

HACEO Da,bineînțeles,după.Mi-a luat un an ca să învăț să citesc de pe buze. M-am pregătit pentru examenul de admitere, am învățat pe de rost monoloage, replici și până la urmă am intrat. Toată comisia m-a aplaudat, nimeni nu și-a dat seama că eram surd ca o cârțiță.

MATEI **(de sub pat)**Cârțițele sunt mai mult oarbe...M-am întâlnit cu una ieri seară. Venea spre mine, cât p-aci să mă strivească...I-am strigat: ține dreapta!,I-am făcut semne cu lanterna...Degeaba, nu vedea, nu auzea. Atunci i-am tras una drept peste bot și s-a oprit. I-am mai tras una și a leșinat.**(Pauză)**.Pe urmă am fugit.

DOCTORUL Și ce s-a întâmplat cu Conservatorul de artă dramatică?

HACEO Am fost student o lună, până când s-a primit o scrisoare de la unitate. Locotenentul le-a scris o scrisoare de mulțumire:''Vă suntem recunoscători pentru ceea ce faceți pentru soldatul Ivanov.Deși complet surd, băiatul e foarte talentat,etc.,etc....

(se aud bătăi în ușă)

DAVUD Au venit lemne!**(deschide ușa și-i lasă să intre pe Ilia și Petko, care aduc lemne de foc)**.

PETKO În seara asta am omorât un lup.

DAVUD Cum l-ai omorât?

PETKO Cu pușca. Am ațipit după-masă și când m-am trezit era deja noapte.Și,deodată,văd ochii lupului sclipind în întuneric! Ochesc drept între ochi și trag.

(Toată lumea privește în jur.Kiril nu e nicăieri).

DAVUD **(strigând)**Vai,Kiril,Kiril,Kiii-riiii!Te-a omorât ca pe-un câine!

(Kiril se ridică dintr-un pat cu o plapumă în spinare. Are capul învelit în pansamente).

KIRIL Sunt viu...

HACEO Atențiune,jurnalul!**(dă drumul la televizor și începe să sonorizeze)**.''doamnelor și d-lor, bună seara. Continuă luptele violente din împrejurimile orașului Sarajevo.Încă o dată, convoiul ONU transportând ajutoare umanitare pentru Bosnia a fost interceptat de către sârbii bosniaci. Purtătorul de cuvânt al ONU a afirmat că parașutarea coletelor cu ajutoare va începe în această noapte cu ajutorul avioanelor din Royal Air Force...''

ILIA Haceo!Mă,tu spui același lucru în fiecare seară.

HACEO Eu nu inventez știrile.Le redau așa cum le spun ei.

KIRIL Schimbă cel puțin virgulele.Spui același lucru de vreo șase luni.

HACEO Cum adică același lucru?A fost și ceva nou!Uite,acum a spus că ONU va parașuta ajutoare în noaptea asta...și ieri n-au spus!

DAVUD Ba ai spus!

HACEO De avioane n-am spus!

KIRIL Cu avioane,fără avioane, problema e că textul trebuie schimbat...

HACEO Eu nu pot schimba știrile. Bine,dacă nu mă credeți, dăm pe programul doi,e film.

(Haceo schimbă canalul și începe să sonorizeze filmul. Lumina se stinge, nu rămâne decât lumina albăstruie a ecranului. Bolnavii încep să se culce,unul,câte unul. Se aude Davud șoptind.)

DAVUD Te rog frumos! Numai tu poți să mă rezolvi!

PEPA Du-te de-aici, ți-am spus odată!

DAVUD Numai să mă întind lângă tine!

PEPA Nu!

DAVUD Știi bine că nu pot să-ti fac nimic...

PEPA Numai gândul și e deja un păcat.

DAVUD Atunci nu te gânde!O să mă descurc eu singur, tu nu trebuie să te gândești de loc!

PEPA Nu!

DAVUD Ajută-mă, te rog, sunt bolnav! Fă și tu o faptă bună!

PEPA Nu!

DAVUD Dacă o faci din milă, Dumnezeu te iartă. Dumnezeu îți va ierta tot!**(Pepa rămâne tăcută)**Îți va ierta tot!

PEPA Crezi?

DAVUD Bineînțeles! Dumnezeu îi iubește pe cei care fac bine chiar dacă au păcătuit. Lui Dumnezeu îi e mai drag un păcătos bun la inimă decât un sfânt rău.

PEPA Bine,dar leagă-mă la ochi,să nu văd.

DAVUD Te leg!
 PEPA Leagă-te și tu!
 DAVUD Mă leg!
 PEPA **(își face cruce)** Iartă-mă, Doamne!
 DAVUD Ajută-mă, Doamne!
(Cei doi se culcă în dosul unui pat. După puțin timp Davud se ridică plângând).
 De ce pedeapsa asta, Doamne?
 PEPA Îți mulțumesc, Doamne, că m-ai păzit de păcat!
 DAVUD De ce m-ai pedepsit, doamne? N-ajunge că sunt țigan... acum să mi se întâmple și asta... **(își scoate legătura de la ochi și îi vede pe ceilalți)** Ce vă uitați? Știți voi cine sunt țiganii? Știți? Țigani sunteți voi, eu sunt rom. ROM! Noi, romii am întemeiat Roma. Ați auzit de Romulus și Remus, care au fost alăptați de o lupoaică? Romulus a fost rom, rom curat. Și el a întemeiat Roma. De aia se cheamă Roma, de la rom. Dar de Romeo și Julieta ați auzit? Și Romeo a fost rom. Dar de Roman Polanski? Și el e rom. Noi, romii avem și țara noastră-Romania. La primăvară, la soborul țiganilor de la Brașov, pe mine mă vor face baronul țiganilor. O să vedeți voi atunci cine sunt eu!
(Întuneric. Întunericul se transformă în furtună. Vuietul vântului umple scena, se aud trăsnete, ploaie. Zgomotele furtunii se amestecă încet-încet cu huruitul unor avioane zburând la joasă înălțime).
 DOCTORUL În noaptea de întâi noiembrie, pe munte a fost o furtună cumplită. O furtună destul de neobișnuită pentru luna noiembrie. Toată noaptea s-au auzit avioane, probabil rătăcite din pricina vremii. Dar ce am văzut dimineața, în curtea mănăstirii, era și mai neobișnuit...

SCENA 5

Dimineată, în curtea mănăstirii. Se aud cocoșii din sat. În mijlocul curții, o cutie agățată de o parașută cu ajutorul căreia, evident, a coborât. Cutia și parașuta poartă însemnele ONU. Apare Kiril. Se uită la cutie pe toate părțile, privește hoțeste în jur, încearcă să o ridice, inutil. Pleacă și revine cu un sac în care încearcă să vâre parașuta. Se aude vocea lui Haceo.

HACEO Stai! **(Kiril se oprește cu mâinile sus)**. De unde ai furat asta?
 KIRIL De nicăieri, era aici.
 HACEO Aseară nu era aici!
 KIRIL Poate că a căzut azi-noapte...
 HACEO Din cer, nu?
 KIRIL Se poate, avea o parașută... **(scoate parașuta din sac)**. Uite, scrie ONU...
(Vine doctorul).
 DOCTORUL Ce se întâmplă aici?
 HACEO Kiril a furat o cutie de la ONU.
 KIRIL Nu-l adevărat! Voiam s-o fur dar încă n-am furat-o!
(Doctorul citește pe cutie)
 DOCTORUL Sunt ajutoare pentru Bosnia!
 HACEO Ieri seara au spus la televizor că vor parașuta ajutoare în timpul nopții.
 KIRIL Dar aici nu e Bosnia, Bosnia e cel puțin la 500 de km. !
 DOCTORUL S-au rătăcit în furtună.
 HACEO Cred, mai degrabă, că nu fac nici o diferență între noi și Bosnia... Pentru ei aici sunt Balcanii. Li s-a spus să arunce pachete deasupra Balcanilor și ei aruncă...
 DOCTORUL (pentru el) Și ce facem?
 HACEO Le dăm înapoi la ONU?
 KIRIL Ieri n-am mâncat nimic... **(Doctorul gândește îndelung)** S-o deschid?
 DOCTORUL Bine, deschide-o! Dar nu e mâncare. Scrie 'îmbrăcăminte călduroasă'.
 KIRIL Îmbrăcăminte, mâncare, tot aia !
(Kiril deschide cutia și scoate mai întâi un drapel de mătase bleu, drapelul ONU. Pe urmă începe să scoată uniforme militare de iarnă, cu desene de camuflaj).
 HACEO Uniforme militare?
 KIRIL Și ce? Mai bine, astea țin mai cald.
(Davud vine cu sufletul la gură).
 DAVUD D-le doctor, am găsit un pachet plin cu conserve și cu ciocolată!
 DOCTORUL Unde?
 DAVUD În spatele mănăstirii. **(Vine Matei)**
 MATEI D-le doctor, pădurea din spate e plină de pachete!
 KIRIL Aduceți totul în pivniță! (cărați)
 DOCTORUL Și dacă le caută cineva?
 KIRIL Cine să le caute? Englezii?
(Întuneric. În întuneric se aude vocea doctorului).
 DOCTORUL Începând din ziua aceea nu am mai telefonat la centrul psihiatric. Nu știu de fapt cine avea dreptate și cine nu în războiul acela, dar de un lucru sunt sigur-nouă ne folosea...

SCENA 6

Vom fi martorii unei scene tragi-comice, în camera comună. Bolnavii și-au tras uniformele militare peste pijamale, fără să-și încheie nasturii. Bocancii au șireturile desfăcute. În mijlocul camerei un pachet mare, cu alimente, deschis. Bolnavii sunt plini din cap până-n picioare cu lapte praf, pe care îl mănâncă direct din cutii, cu polonicul.

KIRIL Davud, nu mai băga atâta lapte-n tine! Nu te-ai oprit de dimineață!
 DAVUD Ba, eu vreau să mă-ndop! Poate că laptele ajută la...
 HACEO Laptele înmoaie dorințele sexuale.
 DAVUD **(Îngrozit, aruncă pachetul, ca și cum ar fi otrăvit)** Și n-ai putut să-mi spui mai devreme? Am înghițit deja trei cutii!
 HACEO Păi, dacă nu m-ai întreat...
 MATEI **(de sub pat)** Dați-mi și mie o cutie!
 KIRIL Nu se poate! Ești atât de mic, că o să cazi înăuntru.
 HACEO Ține un biscuit! **(Îi aruncă un biscuit sub pat).**

MATEI Unul singur?
HACEO Ești mic,fi-ajunge!
MATEI O ciocolată, cel puțin!
HACEO O ciocolată întregă?!Cum poate un om de o sută de grame să mănânce o ciocolată de două sute de grame?
DAVUD Dă-i și lui o ciocolată, are și el dreptul să mănânce.**(fi întinde o ciocolată)**
KIRIL Tu răspunzi, dacă moare de indigestie!
DAVUD Aoleu,fi-r-ar a' naibii!**(fi ia ciocolata înapoi).**
MATEI Dă-mi-o!
DAVUD Să-l întreb întâi pe doctor!
HACEO **(scotocind prin pachet)**Am găsit jambon!
(Se reped toți la pachet pentru a apuca o bucată de jambon și se iau la bătaie. Deodată se aude o voce puternică, poruncitoare).
FETISOV Domnilor, bună seara!
(În ușă,a apărut Rusul, într-o postură impozantă-curat,tuns,ras și perfect îmbrăcat în uniformă militară. Bolnavii încremenesc, scâpând din mâini polonicele și cutiile cu lapte praf.Fetisov intră în cameră, cu ținuta spectaculoasă a unui militar plin de sine și se așează liniștit la masă. Bolnavii nu îndrăznesc să miște, uluiți în continuare de situație.Fetisov reia, pe un ton autoritar)
Pe loc repaos,domnilor!**(spre Haceo)**Ivanov?
HACEO Domnule?**(ia ,instinctiv poziția de drepti).**
FETISOV Se poate niște apă caldă, pentru ceai, vă rog?
HACEO La ordin, domnule...
FETISOV **(cu modestie)** Colonel.
HACEO La ordin, d-le colonel!**(aleargă la bucătărie).**
FETISOV Ce seară plăcută, nu-i așa, domnilor?
DAVUD Pe vremuri, eu am fost caporal. d-le colonel.
FETISOV O,felicitări, caporal...
DAVUD Caporal Șukriev,d-le colonel!
FETISOV Bravo, caporal Șukriev!N-ar fi rău dacă v-ați bărbieri, ce ziceți?
DAVUD Afirmativ, d-le colonel!
(Bolnavii încep să iasă din starea de șoc și regăsindu-și vechi reflexe din armată, se apucă să-și încheie nasturii și să-și aranjeze uniformele.Haceo intră cu un ceainic și salută.)
HACEO Misiunea îndeplinită, d-le colonel!**(fi toarnă ceai).**
FETISOV **(zărindu-l pe Matei sub pat)** Și tu,soldat,ce cauți sub pat?
MATEI Mi-e frică să nu mă calce cineva, d-le colonel. După cum vedeți, sunt foarte mic.
FETISOV Și de ce crezi că ești mic?
MATEI Pentru că sunt bolnav, d-le colonel.
FETISOV Dacă porți uniformă, nu poți fi chiar atât de mic. Ce ai fost în armată?
MATEI Șofer, d-le colonel.
FETISOV O să ții din nou volanul în mâini, soldat...
MATEI Soldat Mateev,d-le colonel!
FETISOV De altfel, de ce nu am da drumul la baie, de mâine?Șukriev!
HACEO D-le colonel!
FETISOV Găsiți lemne și supravegheați ca baia să funcționeze mâine dimineață la ora zece.
DAVUD La ordin, d-le colonel!
(Intră doctorul și se oprește, uluit ,în ușă.Fetisov se ridică și se prezintă.)
FETISOV D-le doctor, colonel Fetisov,la dispoziția d-stră!**(Doctorul încearcă să-și dea seama ce se întâmplă.)**
Ivanov!
HACEO D-le colonel!
FETISOV Ceai pentru d-l doctor!
HACEO Imediat, d-le colonel!
(Intră Pepa.Fetisov pocnește din călcâie și înclinându-se ușor, îi oferă un scaun).
FETISOV Domnișoară!
(Îi arată scaunul.Pepa se clatină și se sprijină de tocul ușii. Întuneric.)

SCENA 7

Camera comună. Paturile sunt aranjate în linie dreaptă, plăpumiile sunt întinse perfect ,ca în armată.David,Haceo și Kiril aranjează cutele unei pături cu ajutorul unei sfori.David,în genunchi, verifică dacă toate păturile sunt aliniate.
DAVUD Când te uiți la sfoară, trebuie ca toate liniile să se vadă ca una singură.Ia,trage un pic pătura de la patul trei. Colonelul a zis că totul trebuie să fie ca la carte.
MATEI **(de sub pat)**Țineți dreapta! Țineți dreapta! Băgați de seamă pe unde călcați cu bocancii! Dacă mă striviți, tribunalul militar vă mănâncă!
HACEO Camera asta e din ce în ce mai frumoasă, d-l colonel o să fie foarte mulțumit!
DAVUD Nu l-am auzit scoțând o vorbă și deodată se arată că e colonel...
KIRIL Se fac trei ani de când nu a mai vorbit. N-a scos o vorbă, s-a uitat pe geam și a tras concluzii. Nici nu știam cu ce om trăim...
HACEO A făcut Academia militară la Moscova. Cred că a făcut și războiul din Afganistan.
DAVUD V-ați uitat la doctor?N-a zis nimic! Și-a băut ceaiul și a ieșit!
KIRIL Doctorul?Ce poate să spună un doctor în fața unui colonel din divizia Tamanska?
HACEO Divizia Tamanska?
KIRIL Da,da.Când a fost puciul împotriva lui Gorbaciov,făcea parte din divizia Tamanska.Comanda o trupă de șoc, cu tancuri de asalt și a arestat el, cu mâna lui, doi puciști!
HACEO De unde știi tu toate astea?
KIRIL El mi-a spus!
MATEI Kiril minte! Colonelul nu vorbește niciodată despre el însuși.
KIRIL Gura, că te calc!
(Vocea lui Fetisov răsună pe culoar)

FETISOV Adunarea!(**Cei trei se aliniază. Matei rămâne sub pat. Intră Fetisov.Cu un ton autoritar**)
 Atențiune,drepti!Gata pentru apel!Ivanov?
 HACEO Prezent!
 FETISOV Şukriev?
 DAVUD Prezent!
 FETISOV Penev?
 KIRIL Prezent!
 FETISOV Mateev?
 MATEI **(de sub pat)**Prezent!
 FETISOV **(sever)**De ce nu ești în formație ,Mateev?
 MATEI Ar putea să mă strivească cineva, d-le colonel.
 FETISOV Soldat Mateev,intră imediat în formație!
 MATEI Nu pot! Mi-e frică! Uitați că tremur tot!
 FETISOV Mateev,în formație! Îmi asum responsabilitatea eu, colonel Dimitri Fetisov!
 MATEI Vreau, vreau...dar nu pot...vă rog! Sunt atât de mic, sunt îngrozitor de mic!**(îi dau lacrimile)**.
 FETISOV **(cu voce puternică, dur)**Soldat Mateev,sus!**(Matei se ridică încet, tremurând)**Drepti!**(Matei încremenește, instinctiv)**În formație,unu,doi,unu,doi...unu,doi.**(Matei mișcă încet picioarele și cu un pas nehotărât intră în rând.Fetisov reia pe un ton cald și așezat)**.

De când există omenirea,d-lor,există armata. Și de când există armata, există formația. Toate armatele din lume se bazează pe formație și din clipa în care ați intrat în formație nimeni nu mai poate merge în locul vostru...altfel, se strică formația. Și dacă se strică formația, se strică întreaga armată. Mari armate au fost învinse din cauza lipsei de ordine în formație și invers, armate mici au triumfat grație formațiilor solide. Dar formația,d-lor,nu este pur și simplu un rând de oameni, soldați aliniați unul lângă altul, la infinit. Formația există înăuntrul nostru! Când formația dinăuntrul nostru se strică, omul încetează să mai fie om. Formația dinăuntrul nostru ne susține, ne ajută,ne dă puteri,noi,adică fiecare individ, fiecare societate, fiecare armată! Sufletul fiecărei armate este formația dinăuntrul fiecărui soldat!E limpede?

TOȚI Da, d-le colonel!
 FETISOV Drepti! La dreapta! Înainte marș!
(Întuneric. În întuneric, vocea doctorului)
 DOCTORUL **(răsfoind un manual de psihiatrie pentru începători, cu un aer îngrijorat)**.Pentru mine ,cazul lui Fetisov era clar: schizofrenia severă a evoluat într-o formă de paranoia. În psihiatrie numim asta”defazaj”.Dar,în decurs de câteva zile, ceilalți bolnavi au început să se metamorfozeze, ca și cum s-ar fi molipsit. În locul acelor sperietori de ciori, vedeai acum militari bărbieriți,curați.Mișcărilor le-au devenit imediat mai energice, frazele mai scurte și mai clare.Ca efect al bolii,Fetisov își câștigase incontestabil o încredere în sine,o putere de convingere și o autoritate care făcea ca toată lumea să accepte, inconștient dar categoric, puterea care emana din persoana sa.

SCENA 8

Monologul doctorului este întrerupt de un sunet de goarnă. Vocea lui Fetisov se aude de departe:’unu-doi,unu-doi’’,pe urmă apar bolnavii,alergând,dezbrăcați până la brâu.

DAVUD **(încet, lui Haceo)**Ține ritmul!
 HACEO **(lui Kiril)** Acum, chiar că suntem ca nebunii.
 FETISOV Nu vorbești, respirați în ritm, unu-doi...unu-doi...Stai!Îmbrăcarea!Drepti!Pe loc repaos!**(se plimbă prin fața formației)**Programul pentru astăzi: Până la amiază, curățenie în curte. De la două la patru,odihnă.Mai departe, de la patru la șase, diverse ocupații individuale, de la șase la opt, liber și, începând cu ora opt, televizor și somn. Clar?
 TOȚI Da, d-le colonel!
 FETISOV Alte propuneri?Nu avem.Atunci,să facem un plan, cu începere de azi ,pentru serviciul la sectoarele bucătărie și grupuri sanitare.Ivanov!
 HACEO Da, d-le colonel!
 FETISOV Azi,e rândul tău!
 HACEO Am înțeles, d-le colonel!
 FETISOV Mai departe...Avem, ca să zic așa,o chestiune delicată. Printr-un concurs de împrejurări ,sub același acoperiș cu noi se află o domnișoară. Vă dați seama că trebuie să locuiască într-o cameră separată. Singură.
 DAVUD Dar camerele celelalte nu sunt încălzite...
 FETISOV Exact. Caporal Şukriev,te ocupi de procurarea sobei și a lemnelor necesare camerei d-rei Antonova.
 DAVUD Am înțeles!
 FETISOV În al patru-lea rând, mi s-a semnalat că dispar lucruri din noptiere. Cel care este responsabil de aceste fapte este rugat să înapoieze lucrurile care lipsesc și să bage de seamă ca asemenea incidente să nu se mai repete în viitor. Clar?
 KIRIL Foarte clar, d-le colonel!
 FETISOV Vă previn că dacă un asemenea act se repetă, vinovatul nu va mai avea dreptul să poarte uniformă. Clar?
 KIRIL **(încet)**Dacă nu mai poți fura nici în armată...atunci unde?!
 FETISOV Și, în sfârșit-un om onorabil și cu o înaltă calificare veghează asupra sănătății noastre. Înțelege toată lumea că e vorba de doctor. Vreau ca toate instrucțiunile și sfaturile lui să fie respectate, mai mult, de fiecare dată când îl întâlnești, să îl salutați.
 HACEO D-le colonel,doctorul!
 FETISOV Atențiune,drepti!**(Intră doctorul.Fetisov,face un pas înainte, salută și dă raportul.)**
 D-le doctor, efectivul este complet și este gata pentru examenul medical de dimineață.
 DOCTORUL Are cineva dureri?Haceo?
 HACEO De loc ,d-le doctor.
 DOCTORUL Kiril?
 KIRIL Deloc.
 DOCTORUL Matei?
 MATEI Absolut deloc, d-le doctor.
 DOCTORUL Am auzit că nu mai dormi sub pat?
 MATEI Mă simt bine în formație ,d-le doctor.
(Întuneric, Vocea doctorului.)
 DOCTORUL Destinul îmi oferea o șansă nesperată-să fiu martorul uneia dintre cele mai rare experiențe socio-psihologice. La urma-urmei societatea nu este un joc, cu reguli stabilite dinainte și nebunii nu sunt singurii jucători care nu reușesc să-l joace?Bolnavii mei trăiau acum într-un

joc cu propriile sale reguli, pe care ei le respectau cu sfințenie. Deci nu mai erau nebuni! Dimpotrivă, erau perfect sănătoși. Atunci, am luat hotărârea să nu intervin și să las lucrurile să curgă de la sine. Chiar am început să-mi notez observațiile. Mă gândeam să pun la punct o formă de terapie similară și să o brevetez...

SCENA 9

PEPA Bună ziua.
DOCTORUL Bună ziua, luați loc.
PEPA Mă gândesc să părăsesc mânăstirea.
DOCTORUL Să părășiți mânăstirea?
PEPA Da.
DOCTORUL Și unde vă gândiți să mergeți?
PEPA Vreau să mă angajez în armată. Armata are nevoie întotdeauna de femei. Ați auzit de Mutter Curaj?
DOCTORUL Da, bineînțeles că am auzit.
PEPA Ei, aș vrea să fiu ca ea. Acolo, pe câmpul de bătălie, riscându-mi viața, o să ajung să-mi ispășesc păcatele.
DOCTORUL Da, e o intenție laudabilă, dar, mi se pare că acum armata acceptă mai greu femei.
PEPA Am vorbit deja cu colonelul. Mi-a spus că ar fi posibil.
DOCTORUL A, așa da! Dacă a spus colonelul...
PEPA Trebuie să depun dosarul de angajare mâine.
DOCTORUL Unde să-l depuneți?
PEPA La colonel.
DOCTORUL Da, evident.
PEPA Aș avea deci nevoie de un certificat medical, că sunt sănătoasă.
DOCTORUL Un certificat medical... ce să faceți cu el?
PEPA Se pare că așa e regulamentul. Îmi dați un certificat?
DOCTORUL Sigur că da. Bineînțeles. **(scrie o hârtie)** Pofțim.
PEPA În două exemplare, dacă se poate...
DOCTORUL Se poate... Pofțim, două exemplare.
PEPA Nu-l semnați?
DOCTORUL N-am semnat? Așa e... **(semnează)** Pofțim, acum e semnat.
PEPA Nu are ștampilă.
DOCTORUL Ștampila ar fi prea mult.
PEPA Nu contează, colonelul vrea să fie ștampilat.
DOCTORUL A, dacă așa cere colonelul... **(ștampilează)** S-a ștampilat.
(Mulțumită, Pepa își pune hârtiile în buzunar).
PEPA Deci sunt sănătoasă?
DOCTORUL Bineînțeles.
PEPA Atunci, de ce doctorul de dinainte mi-a zis că sunt ne bună?
DOCTORUL Toată lumea se poate înșela.
PEPA Deci, s-a înșelat?
DOCTORUL I se poate întâmpla oricui.
PEPA Da, dar orișicât! Am să-i trimit un certificat... Pe viitor să caște bine ochii înainte de a jigni oamenii! **(iese)**

SCENA 10

Seara, în dormitor.

FETISOV Acum să facem o verificare a resurselor materiale și alimentare de care dispunem. Ivanov!
HACEO **(verificându-și calculele)** Avem hrană, inclusiv conserve și suc de fructe, pentru aproximativ un an.
FETISOV Șukriev?
DAVUD Avem îmbrăcăminte și încălțăminte pentru cel puțin zece ani, d-le colonel.
FETISOV Deci, deocamdată, stăm bine. Petrov?
KIRIL 7200 de leva, 84 de mărci germane, 24 de dolari și 45 de milioane de dinari sârbești vechi.
FETISOV Dinari vechi? Ce să facem cu ei?
KIRIL I-am furat înainte de schimb...
FETISOV Ar fi fost bine dacă erau dinari noi.
KIRIL Nu mai fur, domnule colonel. Dar dacă e ordin...
FETISOV Nu e nevoie. Cum stăm cu transportul? Mateev?
MATEI Avem o mașină de teren în stare bună, dar fără cauciucuri.
KIRIL Înainte, avea cauciucuri, da'...
FETISOV De azi într-o săptămână, mașina are cauciucuri!
KIRIL Am înțeles, d-le colonel!
MATEI Nici benzină nu are...
FETISOV De azi într-o săptămână, rezervorul plin!
KIRIL Am înțeles!
HACEO D-le colonel, permiteți să spun și eu ceva?
FETISOV Te ascult.
HACEO Începe jurnalul, d-le colonel.
FETISOV Toată lumea la locuri, pentru jurnalul de seară!
(Se așează în rând, în fața televizorului, Haceo îl deschide și începe să sonorizeze.)
HACEO 'Doamnelor și d-lor, bună seara. Luptele violente continuă lângă Sarajevo. Un nou convoi cu ajutoare umanitare a fost interceptat de către sârbii bosniaci. Între timp, purtătorul de cuvânt al ONU declară că trimiterea de ajutoare continuă noaptea, pe calea aerului, cu ajutorul avioanelor din Royal Air Force...'”
FETISOV Asta e bine!
KIRIL Chiar foarte bine!

HACEO (continuă) "Statele membre NATO au declarat în această după-amiază că, în cazul în care conflictul iugoslav continuă, vor fi luate măsuri radicale pentru menținerea păcii și securității în Europa. Un purtător de cuvânt a mai declarat că o mare parte din țările fostului bloc din est și-au exprimat intenția de a cere admiterea în NATO..."

FETISOV Asta e! Grozav! Trebuie să intrăm în NATO-e singura soluție posibilă. **(Dă cu pumnul în televizor și sunetul revine. Haceo continuă să sonorizeze din obișnuință și vocea sa se suprapune peste cea a crainicei. Întuneric.)**

ACTUL II

SCENA 1

Pepa, îmbrăcată în uniformă, traversează curtea, urmărită de Davud.

DAVUD Te rog frumos! Numai să încerc, numai atât!

PEPA Nu!

DAVUD Te rog! Ți-o cer ca unui frate de arme! (Ca unui camarad!)

PEPA Nu!

DAVUD Simt că mi-e puțin mai bine. Vreau numai să verific dacă mi-e într-adevăr mai bine.

PEPA Dacă nu încetezi imediat, îl informez pe colonel.

DAVUD De ce pe colonel?

PEPA Cum adică, de ce? Tu ești însurat și eu sunt... domnișoară. Știi foarte bine că nu se face să te ții așa după mine!

DAVUD Tu vorbești serios?

PEPA Absolut serios.

DAVUD Eu sunt caporal!

PEPA Vezi că sunt grade și mai mari, d-le caporal!

DAVUD Gradele sunt una, asta este altceva! Ajută-mă, ești și tu soldat, știi cum e!

PEPA Nu!

DAVUD Doar îl slujești pe Domnul, nu? El o să te ierte...

PEPA Acum slujesc forțele armate!

DAVUD Și păcatele de la pod? Ce faci cu ele?

PEPA Podul peste Dunăre, ca și toate celelalte poduri spre trecut, sunt în prezent arse, d-le caporal! **(Se îndepărtează cu un mers provocator. Vine doctorul.)**

DOCTORUL Cum merge?

DAVUD Merge mai bine, d-le doctor. Ce-i trebuie soldatului? Să mănânce, să doarmă și să i se scoale... dar nu se scoală!

(Vine Haceo, alergând.)

HACEO D-le doctor, d-l colonel vă invită la o întrevvedere la cartierul general.

DOCTORUL Există deja un cartier general?

HACEO Da, d-le doctor. **(În aceeași clipă se aude urlul ascutit al unei sirene de alarmă. Haceo și Davud se aruncă pe burtă.)**

DAVUD Culcat, d-le doctor! Se încearcă sistemul de apărare antiaeriană.

(Întuneric)

SCENA 2

Întrunirea de la cartierul general are loc în curte. Se vede un catarg cu un vechi drapel național, murdar și zdrențuit, găsit cine știe pe unde și o cabină de vot, care seamănă mai degrabă cu un cort. Toată lumea este aliniată, Pepa stă pe un scaun. Așteaptă toți în tăcere.

DAVUD Vine d-l doctor.

FETISOV Drept! **(intră doctorul)** Pofțiți, d-le doctor! Putem începe. **(Se adresează tuturor)**. Fraților! Se împlineste o lună de când cerul ne-a trimis un dar, tot așa cum Dumnezeu a dat mana copiilor lui Israel. Muream de frig și de foame când am primit acest dar de la Europa civilizată, mai concret, îmbrăcămintă și mâncare. Dar astăzi, privind înapoi, putem spune că nu a fost vorba de un simplu act umanitar ci, mai mult, de un semn ceresc. Era o invitație să ne alăturăm lor. De aceea, după o matură chibzuință, propun următoarele:

Mai întâi, declar unitatea noastră de luptă, subdivizie a ONU și asta începând de astăzi.

În al doilea rând, declar teritoriul actual ocupat de subdivizia noastră, teritoriu european separatist în mijlocul Balcanilor. În acest teritoriu vor fi valabile numai standardele de viață europene și dreptul internațional.

În al treilea rând, să intrăm în contact cu structurile administrative europene, cu scopul de a fi admiși în calitate de enclavă europeană din Balcani.

Sunt alte propuneri? **(liniște solemnă)** Nu? Bine. Atunci, propun să trecem la votul secret. În caz de rezultat pozitiv, vom elabora un document constitutiv care să cuprindă decizia noastră. Buletinele albe sunt 'pentru', cele negre sunt 'împotriva'.

(Lipește cu scotch un carton gol de ciocolată, cu o crăpătură pe mijloc și îl duce în 'cabina de vot'.)

Drept! Spre urnă, înainte marș!

(Votează toți, pe rând.)

D-le doctor, deși civil, fără îndoială că împărtășiți în permanență bucuriile și necazurile noastre. Este firesc deci să aveți dreptul să votați împreună cu noi. Vă invit în numele întregii subdivizii! Vă rog, d-le doctor!

(Doctorul ezită, se ridică și se îndreaptă spre urnă. Toată lumea așteaptă rezultatul cu sufletul la gură. Doctorul iese din 'cabină'. Fetisov, rupe scotchul și anunță rezultatul cu voce tarte.)

În unanimitate, 'pentru'! Acum, vom declara ca fapte oficiale și irevocabile primele două puncte din programul nostru.

Drept! **(solemn)** În urma referendumului de azi, declarăm unitatea noastră de luptă, subdivizie a forțelor ONU. Deasemenea, mânăstirea '40 de Sfinți', devine teritoriu european separatist în cadrul Balcanilor! Ura!

(Toată lumea strigă "ura". Pepa coboară drapelul național de pe catarg și înalță încet și patetic drapelul de mătase al ONU. Davud și Kiril aduc în scenă o barieră metalică.)

FETISOV Încredințez vama, soldatului Antonova Pepa.

DAVUD Să vezi camioane NATO, de-acuma!

PEPA Niciodată!

FETISOV Calm, vă rog. Șoferii NATO au o altă morală, o altă mentalitate. Ei sunt oameni exemplari.

DAVUD Adică impotenți. Mă gândeam eu că asta e o treabă bună pentru mine acum... Închipuiți-vă numai: Davud Șukriev, caporal NATO.

(Liniște)
 FETISOV Domnilor, am îndeplinit primele două puncte din program. Ne rămâne ultimul punct, cel mai important și cel mai dificil: stabilirea contactului cu structurile administrative europene și integrarea. Aștept sugestii cu privire la modalitatea de a realiza contactul.

(Liniște îndelungă. În sfârșit, doctorul ridică mâna.)
 DOCTORUL D-le colonel, pot să iau cuvântul?
 FETISOV Vă rog, d-le doctor!
 DOCTORUL Știu că în această clipă toată lumea se gândește la telefonul de la mine din cabinet. Eu cred că utilizarea lui în această misiune ar fi cel puțin neînțeleaptă. Acest telefon este probabil ascultat și putem deveni cu ușurință victimele șantajului și ale insinuărilor înainte chiar de a fi primit un ajutor real din partea Occidentului.

FETISOV **(după o pauză)** Cred că d-l doctor are dreptate. Soluția telefonului, cade. Alte sugestii?
 HACEO În războaiele de dinainte se foloseau porumbei călători...
 FETISOV Da, e adevărat.
 MATEI Am putea folosi păsările migratoare! Tocmai trec stoluri întregi spre sud.
 FETISOV E o soluție... Da, bazându-ne pe miile de ani de experiență militară vom trimite sute de mesaje cu păsările... Una, cel puțin, tot va ajunge.
 HACEO Și răspunsul? Cum o să primim răspunsul?
(Se privesc)
 DOCTORUL Îl vom primi, firesc, pe aceeași cale-cu păsările.
 FETISOV De mâine începem să trimitem mesaje!
(Întuneric. Vocea doctorului.)
 DOCTORUL Valuri de păsări treceau fără încetare peste munte. Încercam să le prindem noaptea cu plase agățate de copaci sau puse pe stânci. Aveam mare grijă să nu le rănim. Apoi le legam mesaje de piciorușe. Sute de mesaje. Pentru ONU, NATO, Parlamentul european din Strasbourg, UNESCO și Dumnezeu mai știe cui! Păsările zburau spre sud, spre Grecia, sau Africa, sau chiar spre Africa de Sud, cum zicea Haceo. Dar colonelul nea explicat că ONU are observatori peste tot și că mesajele vor ajunge, mai devreme sau mai târziu, unde trebuie.

SCENA 3

Camera comună. Fiecare ține câte o pasăre și încearcă să-I lege un mesaj de picior.

DAVUD Au, m-a ciupit! Mi-a umplut mâinile de sânge.
 HACEO Ciupecsc pentru că nu știu despre ce e vorba. Habar nu au de intențiile noastre. Când o să le dăm drumul, vor pricepe și n-or să ne mai ciupească.
 KIRIL Stau și mă uit la nenorocita asta de vrabie, cum poate să se ducă ea unde vrea în lumea asta, nemernica! (mama ei de pasăre)
 MATEI Nu insulta (înjura) pasărea, nu ți-e rușine?
(Doctorul, apare în ușă și ascultă conversația.)
 KIRIL De ce să-mi fie rușine?
 MATEI De-aia, pentru că omul provine din păsări.
 KIRIL Ba, omul provine din maimuță.
 DAVUD Omul se poate, dar nu și caporalul. Caporalul provine din soldat.
 KIRIL De caporal nu știu, însă omul se trage din maimuță!
 MATEI Da, dar maimuțele se trag din păsări. Deci omul s-a dezvoltat pornind de la păsări. Se poate foarte bine ca într-o zi să redevină pasăre și să-și ia zborul. (să se transforme în pasăre și să zboare)
 KIRIL Și de ce, mă rog, să redevină neapărat pasăre?
 MATEI Pentru că numai omul și păsările pot zbura-păsările cu aripile, omul, cu gândul. Pe urmă, păsările, deși mici, sunt în stare de fapte mari. Ca acum-duc mesajele noastre la mii de km. Și ne salvează!
 HACEO Scuză-mă, dar oricine e în stare să facă o faptă mare... Nu contează mărimea.
 MATEI Da și nu... da și nu. Pentru că o faptă mare, comparată cu mărimea unei ființe mici, devine imediat mult mai mare.
 DAVUD Sunteți gata?
 TOȚI Gata!
 DAVUD Hai, să le dăm drumul!
 TOȚI Le dăm drumul!
(Se duc la fereastra deschisă cu păsările în mâini.)
 DAVUD Atenție! Trei, patru, dați-le drumul!
 TOȚI Le-am dat! **(se aude fâlfâitul aripilor. Privesc îndelung păsările care zboară.)**
 KIRIL Gata, au zburat!
 DAVUD Omul poate că se trage din păsări, dar acum nu mai are nici o legătură cu ele! Păsările pot zbura când vor și unde le dă lor prin cap, noi... Am fi rămas aici până la sfârșitul zilelor dacă nu era colonelul...
 HACEO Nu pricepi? Păi tocmai asta înseamnă că și omul poate zbura dacă vrea.
 KIRIL Colonelul poate să zboare. L-am văzut ieri cu ochii mei.
 MATEI Ești nebun.
 KIRIL Știu, dar l-am văzut. Dădea din mâini, uite-așa și s-a desprins de la pământ, s-a ridicat un metru, a stat așa o vreme și s-a lăsat pe pământ.
 MATEI Erai beat!
 KIRIL Eu nu mai beau! Și v-am spus adevărul!
 MATEI Păi, dacă poate, de ce nu și-a luat zborul?
 KIRIL Poate că nu vrea să plece fără noi...
 MATEI Uneori, seara, când mă fac mic, mic de tot, îmi vine să mă vâz între aripile unei păsări și să zbor cu ea. Să zbor mult, mult, până ajung ACOLO, să le duc direct mesajul. El, când mă vor vedea atât de mic, își vor spune: "Cum oare a reușit o ființă atât de mică să zboare o asemenea distanță?" "Eu le-aș sune." "Am reușit pentru că am lăsat în urmă pe prietenii mei, care, deși sunt mult mai mari decât mine, sunt la fel de nenorociți!" "Ei m-ar întreba: "De ce sunt atât de nenorociți?" și eu le-aș răspunde: "Pentru că sunt nebuni. Și acolo, pe nebuni nu-I înțelege nimeni."

(Doctorul iese. Întuneric.)

SCENA 4

În curte, Pepa strânge o pasăre în brațe. Pasărea își ține capul sub aripă-doarme sau...e moartă. Pepa îi cântă un cântec cu care copiii adorm puii de găină.

PEPA (cântă) Dormi, dormi pușor,
Mama ta e-un găinoi,
Taică-tău e un vulpoi...

(Fetisov trece și o salută.)
FETISOV Bună ziua, d-ră! Colonel Fetisov, la ordinele d-stră!
PEPA **(cu degetul la buze)** Ssst! Nu așa tare! **(lasă pasărea jos)** A adormit.
FETISOV Da...
PEPA Păsările adorm ușor.
FETISOV Zău?... Niciodată n-am băgat de seamă.
PEPA Nu trebuie să le trezești. Trebuie să le lași să se trezească singure... altfel nu mai cântă.
FETISOV Interesant.
PEPA Mă întreb oare ce visează? Poate că visează la țările calde... Poate că acolo o așteaptă altă pasăre. Păsările nu pot trăi singure, știați?
FETISOV Da, poate... se poate... da, cred că asta se învață la școală...
PEPA Lucrurile astea nu se învață!
FETISOV Ce frumos e astăzi, nu?
PEPA Da, e...
FETISOV E soare.
PEPA Da, e...
FETISOV Nici ieri nu a fost rău.
PEPA Da, nici ieri...
FETISOV Da... în schimb nu se știe cum va fi mâine.
PEPA Adevărat... nu știm... pentru mâine.
FETISOV E posibil să fie frumos toată săptămâna.
PEPA Posibil, da.
FETISOV Știți, vremea, odată ce începe... o ține tot așa! Până se strică vremea, e tot timpul frumos.
PEPA Așa e...
FETISOV Pe urmă, se schimbă din nou... Bun, va să zică... la revedere.
PEPA La revedere, d-le colonel și... îmi pare rău.
FETISOV De ce vă pare rău?
PEPA Păi... d-stră știți atât de bine să purtați o conversație și eu...
FETISOV Care conversație?
PEPA Cu vremea... cu toate...
FETISOV Ah! Fleacuri. E foarte ușor, am să vă învăț.
PEPA O, vă mulțumesc, d-le colonel!
FETISOV Nu aveți pentru ce. Permiteți-mi să mă retrag, d-ră. **(Salută și iese. Pepa ridică pasărea de jos și izbucnește în plâns.)**
PEPA O, Doamne! Dă, Doamne să nu-l distrugă puterea și gloria! Numai gloria și puterea distrug bărbății ca el!

(Întinerie)
DOCTORUL Ne-am pus pe așteptat răspunsul. Cât era ziua de lungă, cineva stătea în curte, pândind cerul. Ceilalți se uitau prin copaci și pe stânci. Din când în când, nori de păsări treceau pe deasupra mănăstirii. Atunci, toată lumea ieșea în curte, cu ochii în sus, așteptând ca o pasăre să se desprindă de celelalte și să o ia înspre noi. Nasurile bolnavilor se nvinețeau și ochii li se umpleau de lacrimi înghețate.

SCENA 5

Toți în curte, privesc cerul.

KIRIL Uite! Uite! Vine încă un stol! Doamne, s-annegrit cerul de păsări!
HACEO O vedeți, o vedeți? A șaptea din dreapta, în al patrulea rând. Cred că are agățat ceva de picior.
DAVUD E una care zboară mai jos decât celelalte, o vedeți? Aia duce ceva greutate!
HACEO Adică aduce un mesaj... Nu, a urcat la celelalte.
PEPA Vine încă un stol dinspre nord-vest. Și mai mare.
HACEO Corbi.
MATEI Mai bine. Corbii sunt păsările cele mai inteligente.
KIRIL Cred că din cauză că nu migrează... **(Ceilalți se uită lung la el)**
FETISOV Corbii sunt șireți și puternici. La comandă, ei pot duce diferite lucruri, deci și mesaje. Fiți atenți dacă nu se desprinde vreunul!
HACEO Priviți, stolurile se amestecă!
MATEI Nu, nu! Așa se vede de aici, dar de fapt zboară la altitudini diferite și nu se pot amesteca. Zboară pe culoare diferite.
DAVUD Și dacă o pasăre din stolul de deasupra vrea să aterizeze la noi? N-o să poată!
MATEI Niciodată! Îi vor face loc! Îi vor deschide un culoar aerian. Uită-te să vezi dacă se deschide un culoar.
KIRIL Da? De ce ne uităm spre nord, când mesajele noastre au plecat spre sud? Ar trebui să ne uităm spre sud.
DAVUD Just! Așa e! Ar trebui să ne uităm spre sud! **(se întorc toți în partea opusă fără să coboare privirile.)**
HACEO Nici o pasăre nu vine dinspre sud!
DAVUD Adevărat!
KIRIL Mi se pare limpede: iarna păsările zboară dinspre nord spre sud și nu dinspre sud spre nord.
FETISOV NATO poate primi mesajul nostru în sud și să ne răspundă din nord. Rețelele lor de comunicații sunt nelimitate. S-ar putea foarte bine să sosească din nord.
KIRIL Sigur vine din nord. Nici o pasăre nu e ne bună să zboare iarna spre nord. Se folosesc de vânturile și curenții nordici.
(Se întorc din nou)
PEPA Încă două stoluri!
HACEO **(Aproape plângând)** Doamne, câte păsări și nici una nu vine înspre noi.
PEPA Calm! Să nu desperăm! Păsări sunt cu miliardele. Dacă au trimis 1000 de mesaje, asta înseamnă că la un milion de păsări, una singură e cu mesaj. Până acum n-a trecut nici o jumătate de milion...
MATEI O vedeți pe aia care face cercuri?

TOȚI Unde?
MATEI Acolo, în mijlocul stolului.
DAVUD Da, așa e! Face cercuri,ha,ha,ha!
PEPA Vrea să ne atragă atenția. Ne face semne, v-ați prins?
HACEO Poate...Parcă așa ar face.
MATEI Asta e! Asta e! Nici o pasăre nu face lupinguri!
HACEO Priviți, se desprinde de stol!
MATEI Coboară...
DAVUD Spre pădure! Coboară în pădure!
HACEO Nu se mai vede.A aterizat. Hai să vedem!
KIRIL Unde?
HACEO În pădure,unde!
KIRIL Și cum crezi că o găsești în pădure?Pădurea are mii de hectare!
MATEI O să ne strige ea...
KIRIL Om fi toți nebuni, da' tu...Cum vrei tu să ne strige o pasăre?
FETISOV A fost special dresată pentru asta!
KIRIL A, în cazul ăsta...
HACEO Haideți!
TOȚI Mergem!
(Ies.Întuneric,vocea doctorului.)
DOCTORUL Pasărea poate aducea un mesaj dar nu a putut fi găsită din pricina ceții.Am căutat-o până la căderea nopții, dar pasărea nu ne-a strigat. În zilele care au urmat, stolurile de păsări au început să se rărească, dar mesajul tot nu venea. Colonelul era neliniștit ,deși nu o arăta. Marșurile și exercițiile militare continuau zilnic, dar colonelul știa că o armată nu poate rămâne nemișcată la nesfârșit ,că trebuie să plece într-o misiune. În timp ce așteptam ca NATO sau ONU să binevoiască să ne trimită un semn, s-a produs un incident neplăcut.

SCENA 6

(Kiril și Davud se furișează prin întuneric.)

DAVUD **(în șoptă)** Kiril?Kiril?
KIRIL Ssst!Mai încet!
DAVUD E aici. N-am văzut niciodată o pasăre atât de mare!
KIRIL Ești sigur că e aici?
DAVUD Sigur! Am văzut-o intrând pe fereastră.
KIRIL Ce pasăre era?
DAVUD N-am văzut, ți-am zis, era deja întuneric. Dar era foarte mare.O pasăre ca asta poate căra un colet.**(Se aude zgomotul făcut de aripile unei păsări mari.)**
KIRIL Ai auzit?
KIRIL Am auzit! Cred că e uriașă!
DAVUD Ce ți-am zis?A venit singură, de bunăvoie, deci sigur ne aduce ceva.
KIRIL Închide fereastra,să nu zboare.
DAVUD Am închis-o.
KIRIL Așin-te aici că eu încerc s-o prind, s-o caut de mesaj.
(Kiril se aruncă în întuneric, se aud zgomotele unei încăierări ,bătăi de aripi și strigăte de pasăre.Kiril urlă.)
Aoleu,nenorocita,mi-a găurit capul!Ajută-mă!Ajutor!
DAVUD Ajutor!Ajutor!
(Se aud lovituri și strigătele păsării încetează.)
KIRIL Am omorât-o!Ticăloasa!Mi-a mâncat creierul! Am rămas numai cu ochii! **(Se aprinde lumina. În ușă,Fetisov și ceilalți.Fetisov se apropie și examinează pasărea care zace pe jos. Se aude pasărea respirând cu greutate.)**
(sever)Cine a atacat pasărea?
KIRIL Ea a început...Eu numai am amețit-o.
DAVUD Tocmai voiam să o căutăm de mesaj și ea ne-a atacat....
FETISOV Păsările sunt lipsite de conștiință, adică sunt lipsite de apărare. Ele ne aduc mesajul Salvării și noi, cum le primim?Cu violență! Ce va spune Europa de asta?Cum îi vom privi în ochi, odată ajunși ACOLO?Cum îi vom privi în ochi pe oamenii aceia care ne-au dat pâine când muream de foame, îmbrăcăminte când muream de frig și speranță când muream de desperare?!Oamenii care ne trimit semnul salvării prin păsări, oamenii care ne vor primi ca pe frații lor, oamenii aceștia nu sunt oameni obișnuiți, sunt îngeri!
(De afară se aude Pepa strigând)
PEPA **(intrând)**Mesaj!Mesaj!A venit un mesaj!**(Ține în mână o păsăruică)**Era prinsă în plasă, aproape înghețată. M-am apropiat, am prins-o și am văzut că are un mesaj la picior.E scris pe metal,priviți!
(Fetisov ia pasărea cu grijă și studiază mesajul)
HACEO Seamănă cu un inel ornitologic.
FETISOV E un cod secret!
HACEO E marcat V 01-01.
DAVUD **(Citește și el, mai rar)**V 01-01.
FETISOV **(Încercând să descifreze)**V...veniți.Întâi.Întâi.Plecăm pe întâi ianuarie!
HACEO Cum adică, plecăm?
FETISOV Ordinele nu se discută,soldat,clar?
(Întuneric. Vocea doctorului)
DOCTORUL Ceea ce la început mi se părea imposibil, începea să devină din ce în ce mai real ,pe măsură ce timpul trecea, cu toate că nu mai era decât o săptămână până la întâi ianuarie. Au scos mașina veche de teren și au vopsit-o. Pentru că nu aveau vopsea de mașină au dat-o cu două straturi de Ripolin alb. Emblema ONU a fost desenată pe capotă.A fost umplută cu provizii pentru două săptămâni-atât estimaseră că va dura călătoria spre Occident. Disciplina se înăsprea în fiecare zi-pentru a fi pregătiți, de sculau la patru jumătate.

SCENA 7

Camera comună, toată lumea prezentă. Pe perete, o hartă mare a Europei pe care e marcat traseul cu stegulețe roșii. În fața hărții, Fetisov, cu o baghetă.

FETISOV Vom repeta încă o dată traseul. De aici, spre Serbia. Pe urmă, Serbia-Ungaria, Ungaria-Slovacia, Slovacia-Republica Cehă, Republica Cehă-Germania, Germania-Franța, Franța-Strasbourg. Vreau să vă precizez că din momentul în care intrăm în Iugoslavia putem intra în contact cu forțele ONU. Acum, să vedem care pot fi obstacolele. Mai întâi, poliția rutieră (de la circulație).

HACEO Imposibil. Poliția n-ar opri niciodată o mașină cu însemnele ONU.

FETISOV Bun, mai departe.

KIRIL Mai departe este granița, unde ne vor opri pentru verificarea pașapoartelor.

FETISOV Domnilor! Avem un document care stipulează că facem parte din forțele ONU și nimeni nu poate opri o subdivizie militară a Națiunilor Unite! Astăzi suntem în 30 decembrie și am terminat pregătirile. Măine este 31. Declar această zi, zi de odihnă și reflecție. Plecarea pe 31 decembrie la orele 24. Liber!

(Întuneric. Vocea doctorului)

DOCTORUL Până acum lucrurile mergeau aproape bine. Dar acum începea să devină prea serios. Chiar plecau! Bineînțeles, fiecare proiect grandios are un punct slab-aș fi putut suna la centrul psihiatric și să stric tot. Dar aș fi distrus jocul pe care îl creaseră pacienții mei și în care ei trăiau ca niște oameni normali. Asta l-ar fi transformat din nou în epave umane. Oricum, cine poate afirma care joc este sută la sută adevărat?! Micul lor joc sau marele joc pe care îl jucăm cu toții, crezându-ne normali? Marele joc, plin de nebunie, al normalilor! Pe 31 decembrie, Fetisov a venit să mă vadă.

SCENA 8

Cabinetul doctorului. Se aud bătăi în ușă.

DOCTORUL Da, intră. **(Intră Fetisov, salută).**

FETISOV Bună ziua, d-le doctor.

DOCTORUL Luați loc.

FETISOV Vă mulțumesc. **(se așează)** D-le doctor, aș vrea mai întâi să vă exprim recunoștința mea pentru non-intervenția d-astră. Eu sunt militar și-mi dau perfect seama câte complicații ați fi putut, și încă puteți, să ne creați.

DOCTORUL După cum vedeți, nu le crez.

FETISOV D-astră, fără îndoială, aveți mai multe posibilități. Dar noi, trebuie să plecăm!

DOCTORUL Credeți că veți reuși?

FETISOV Ce întrebare!

DOCTORUL Sunt totuși cinci frontiere și nu aveți nici un act...

FETISOV Cum așa? Și documentul constitutiv?

DOCTORUL Este pură schizofrenie!

FETISOV Nu înțeleg.

DOCTORUL Marile încercări reușesc foarte rar... d-le colonel. Poate există un Dumnezeu al nebunilor.

FETISOV Nu înțeleg.

DOCTORUL Considerați că nu am spus nimic.

FETISOV Cum doriți. Plecăm la miezul nopții. **(salută și iese).**

DOCTORUL A pleca, sau a nu pleca? Ce să aleg? Yorik sau Fortinbras? În orice caz, până acum m-am luat numai după normali și n-aș putea spune că am ajuns departe. Nici geografic nici altminteri...

SCENA 9

Întuneric. Se aude o trompetă și zgomot de pași. Vocea lui Fetisov răsună în întuneric.

FETISOV Drepti! Gata pentru apel! Antonova?

PEPA Prezent!

FETISOV Ivanov?

HACEO Prezent!

FETISOV Mateev?

MATEI Prezent!

FETISOV Șukriev?

DAVUD Prezent!

FETISOV Drepti! La dreapta! Spre ieșire! **(În întuneric, zgomotul soldaților în marș crește progresiv)** Stai! La stânga! **(Scena se luminează și vedem toată lumea aliniată în fața mașinii, de antena căreia e agățat drapelul ONU.)**

D-lor, fiind o subdivizie militară a ONU, va trebui să folosim limbi străine. În legătură cu aceasta vreau să vă spun că limba mea maternă este rusa.

HACEO Și eu vorbesc rusește.

DAVUD Eu vorbesc țigănește.

KIRIL Atunci ar fi mai bine să taci.

DAVUD Eu o să tac, dar dacă ea se apucă să zică de pod, or să se prindă imediat că suntem nebuni.

PEPA Cine e nebul? Eu? Cu certificatul ăsta? **(Flutură certificatul medical).**

FETISOV D-lor, d-lor! Nu sunteți nebuni, d-lor! Sunteți numai altfel decât ceilalți. Nu sunteți făcuți pentru această lume, d-lor, pentru că această lume e făcută pentru oameni la fel. Totuși, lumea noastră există undeva și noi trebuie să credem în ea, pentru că în Biblie se spune:

Fericii cei care suferă,
Fericii cei care se roagă,
Fericii cei care plâng,
Fericii cei săraci cu duhul...

Noi suntem toate astea la un loc, fraților, și noi vom adăuga ceea ce gura cerească a uitat să spună: "Fericii cei nebuni!" Și trebuie să credem, deși în Carta drepturilor omului nu e nici un rând despre drepturile nebunilor. Singurul drept pe care îl aveți este să fiți îngrijiți pentru a ajunge la fel cu toată lumea. De aceea nebunii sunt poporul cel mai nenorocit și mai nedreptățit de pe planetă. Trebuie să scăpăm din lumea asta, dar ca niște învingători! De fapt, suntem pe cale s-o facem. Vom scăpa ca niște învingători! Misiunea noastră va reuși tocmai pentru că suntem altfel. Clar?

TOȚI Foarte clar!

(Doctorul care a ascultat deoparte, se apropie de Fetisov)

DOCTORUL D-le colonel, cer permisiunea de a intra în formație.
FETISOV Aveți permisiunea!
(Aplaudă toți și doctorul se încolonează,ultimul.Fetisov se așează în frunte.)
Atențiune,drepti!Înainte,marș!
(Sunetul unei fanfare umple scena. Toată lumea mășăluiește cu pas energic,cântând.)

SCENA 10

DOCTORUL Cel mai bun moment de trecut granița este 1 ianuarie,dimineața,foarte devreme. Nu am văzut vameși-cu siguranță erau la petrecere. Soldații de la frontiera sârbă ne-au salutat, cum se și cuvine când vezi un colonel și ne-au urat drum bun. Când s-a făcut ziuă, eram deja în străinătate.Aici,oamenii nu erau împărțiți în nebuni și normali, ci în creștini și musulmani. Viața găsește întotdeauna o cale să împartă oamenii. Mii de refugiați mergeau spre est, în timp ce noi ne continuam drumul spre vest. Cum spunea colonelul, drumul spre Paradis trece prin infern. Cu cât înaintam înspre vest, întâlneam din ce în ce mai des trupe ale Căștilor albastre care ne salutau prietenește. În sfârșit, am reușit să ne alăturăm unei coloane de vehicule ale Căștilor albastre franceze și am plecat împreună cu ei spre nord. Cinci zile mai târziu, eram la Strasbourg.Nu ne-au lăsat să intrăm în Parlamentul European și atunci am făcut o cerere prin poștă. Aici, oamenii sunt foarte meticuloși și ne-au răspuns peste o lună. Scriau că nu există nici o lege care să trateze alăturarea benevolă a trupelor militare străine. Și că, din același motiv, nu aveau dreptul să ne expulzeze. Ziceau că trebuie să așteptăm să facă o lege specială,dar că asta risca să ia foarte mult timp.

Toate acestea s-au întâmplat demult, acum un an, doi sau trei, nu-mi mai aduc bine aminte. Nu știu în ce zi suntem azi, nici în ce lună, dar știu că e primăvară, pentru că am prins o pasăre migratoare și Davud a profitat să-i trimită o scrisoare nevetei. Cum nu știe să scrie, mi-a dictat-o. Iată ce spunea în scrisoare:

DAVUD "Draga mea,Meral..."

DOCTORUL Soția lui se numește Meral.

DAVUD "...îți scriu din Franța, din piața catedralei din Strasbourg.E frumos,e soare dar și la voi cred că e frumos...așa e primăvara,e frumos peste tot. Țara asta este minunată, cu oameni minunați. Aerul e foarte curat deși nu se poate trăi numai cu aer. Spunând aceasta nu mă gândesc neapărat la problema alimentară-aici noi suntem militari și ne plătesc bine. Chiar am să vă trimit o ilustrată de Crăciun, pentru copii. Cred că au crescut.Iartă-mă,am uitat să te întreb dacă au un tată nou. Dacă apare vreun tată nou,ia-l,pentru că fără tată nu se poate trăi, știu foarte bine.Noi,aici,nu ne lăsăm, menținem spiritul militar și în fiecare zi la ora 16 , facem apelul. Vă îmbrățișez și vă iubesc.Davud Șukriev."

EPILOG

Orologiul catedralei bate ora 16.Fetisov,în mijlocul pieței comandă cu aplomb.

FETISOV Drepti!Înainte,marș!Unu-doi...unu-doi...

(Aliniați câte doi, soldații mășăluiesc solemn. În jurul lor,o mulțime de turiști fericiți aplaudă zgomotos, în timp ce patrula își continuă marșul. Unul dintre ei coboară de pe scenă și se srecoară printre spectatori întinzând o cască militară, plină cu monede.)